

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ แนวพิจารณาในการให้ยาเมื่อจำเป็นของพยาบาลวิชาชีพ
แก่ผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมรุนแรงในโรงพยาบาลสวนปรุง

ผู้เขียน นางบุศยา บุญใจเพชร

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา ประธานกรรมการ
อาจารย์ขวัญพนมพร ธรรมไทย กรรมการ

บทคัดย่อ

แนวพิจารณาในการให้ยาเมื่อจำเป็นของพยาบาลวิชาชีพแก่ผู้ป่วยจิตเวชมีความแตกต่างกัน ดังนั้นแนวพิจารณาดังกล่าวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกำหนดทิศทางการวางแผนการจัดการพฤติกรรมรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวพิจารณาในการให้ยาเมื่อจำเป็นของพยาบาลวิชาชีพแก่ผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมรุนแรงในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือน กรกฎาคม ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2548 ประชากรประกอบด้วย พยาบาลจิตเวชที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยใน จำนวน 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล และ 2) แนวพิจารณาในการให้ยาเมื่อจำเป็นแก่ผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมรุนแรงที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ได้เท่ากับ 0.90 และตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson: KR-20) ได้เท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ใช้แนวพิจารณาจากสภาพทั่วไปที่ใช้ประกอบการให้ยาเมื่อจำเป็นได้แก่ สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมรุนแรง เช่น การทะเลาะเกิดความขัดแย้ง ก่อนให้ยาเมื่อจำเป็นต้องประเมินอาการของผู้ป่วย ทั้งข้อมูลที่ได้จากผู้ป่วยและญาติ และข้อมูลที่พยาบาลได้จากการสังเกตอย่างเร่งด่วน และให้ยาเมื่อจำเป็นหลังการพูดคุยกับผู้ป่วยและประเมินได้ว่าจะเกิดพฤติกรรมรุนแรง ร้อยละ 98.90

รองลงมา คือ ประวัติการเคยมีพฤติกรรมรุนแรง ทำร้ายตนเอง หรือผู้อื่นมาก่อน ร้อยละ 96.60 ข้อมูลด้านเพศ อายุ และการได้รับการวินิจฉัยโรคของผู้ป่วย ร้อยละ 93.20 ให้ยาเมื่อจำเป็น เพื่อต้องการให้พฤติกรรมรุนแรงลดลง และหลังการผูกมัดผู้ป่วย รวมทั้งพฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วย ยังคงอยู่ ร้อยละ 92.00 ผู้ป่วยที่เคยได้รับยาเมื่อจำเป็นมาก่อน สามารถพิจารณาและตัดสินใจ ให้ยาเมื่อจำเป็นในครั้งต่อไปได้ง่ายกว่าเดิมถึง ร้อยละ 75.00 ระยะเวลาการเข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาลของผู้ป่วย ร้อยละ 69.30 สามารถให้ยาเมื่อจำเป็นมากกว่า 2-3 ครั้งต่อเนื่อง ตามแผนการรักษาโดยไม่ต้องรายงานแพทย์ ร้อยละ 55.70 และการให้ยาเมื่อจำเป็นก่อน การประเมินและพูดคุยกับผู้ป่วยเมื่อเกิดพฤติกรรมรุนแรง ร้อยละ 21.60 นอกจากนี้พยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลสวนปรุงฯ ใช้แนวพิจารณาจากลักษณะพฤติกรรมรุนแรงเพียงพฤติกรรมเดียว ในการให้ยาเมื่อจำเป็น ได้แก่ พฤติกรรมรุนแรงทางคำพูดมากกว่า ร้อยละ 70 พฤติกรรมรุนแรง ต่อร่างกายตนเอง พฤติกรรมรุนแรงต่อร่างกายผู้อื่น และพฤติกรรมรุนแรงด้านการทำลายสิ่งของ มากกว่า ร้อยละ 80 เป็นแนวพิจารณาให้ยาเมื่อจำเป็น

ผลการศึกษา ชี้ให้เห็นว่าพยาบาลวิชาชีพควรที่จะพัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในการให้ยาเมื่อจำเป็น เพื่อให้มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมรุนแรง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Practical Consideration Among Professional Nurses for PRN Medication to Patients with Violent Behaviors in Suan Prung Psychiatric Hospital

Author Mrs. Busaya Boonjaipetch

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Darawan Thapinta Chairperson

Lecturer Kwaunpanomporn Thummathai Member

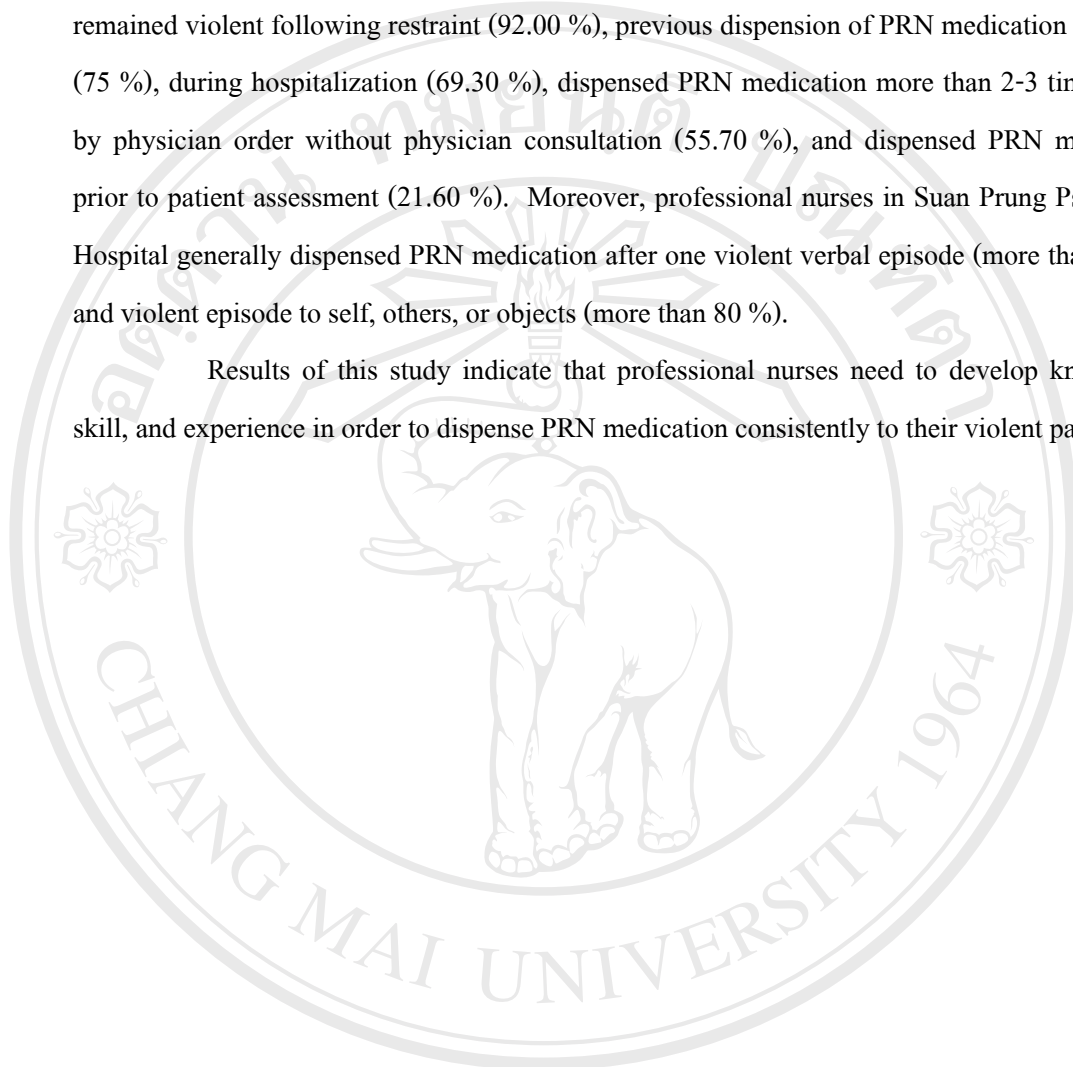
ABSTRACT

Practical consideration among professional nurses when dispensing PRN medication to psychiatric patients varies. Therefore, practical consideration is necessary to implement effective violent behaviors planning and management. This descriptive study aimed to investigate practical consideration among professional nurses for PRN medication to patients with violent behaviors in Suan Prung Psychiatric Hospital, Chiang Mai, during July-August, 2005. Population included 88 psychiatric nurses, who worked in an in-patient units. Research instrument included a questionnaire consisting of two parts: 1) demographic data, and 2) practical consideration for PRN medication to patients with violent behaviors, which was constructed by the researcher from review of literature. Content validity index was .90 and reliability obtained by Kuder Richardson (KR-20) was .90. Data were analyzed by using descriptive statistics.

Results revealed that professional nurses in Suan Prung Psychiatric Hospital used general conditions to be practical consideration for PRN medication as follow: irritation from quarrel (98.90 %), subjective and objective urgent assessment (98.90 %), and assessment and patients discussion (98.90 %). In addition, PRN medication was also dispensed: with patient

history of violent behaviors or threat to self or others (96.60 %), demographic data was known (93.20 %), diagnosis known (93.20 %), to reduce a violent behavior (92.00 %), and when patients remained violent following restraint (92.00 %), previous dispensation of PRN medication to patient (75 %), during hospitalization (69.30 %), dispensed PRN medication more than 2-3 time follow by physician order without physician consultation (55.70 %), and dispensed PRN medication prior to patient assessment (21.60 %). Moreover, professional nurses in Suan Prung Psychiatric Hospital generally dispensed PRN medication after one violent verbal episode (more than 70 %), and violent episode to self, others, or objects (more than 80 %).

Results of this study indicate that professional nurses need to develop knowledge, skill, and experience in order to dispense PRN medication consistently to their violent patients.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved